

Uvod u misno slavlje:

Draga braćo i sestre, „Dijete nam se rodilo, Sin nam je darovan.“ Bog je postao čovjekom. Stao je na stranu čovjeka, poistovjetio se s nama ljudima, prihvatio je našu ljudsku narav, našu ljudsku slabost, krhkost i grešnost. Svojim je utjelovljenjem zagrlio svakoga od nas. Rođenjem u Betlehenskoj štali potvrdio je svetost ljudskog života, nepovredivost dostojanstva i prava svake ljudske osobe. Pokrio je svojom milosrdnom ljubavlju našu golotinju, ranjenost grijehom i zlom te nam je svima otvorio put k nebeskom Ocu.

Neka zato naša srca obuzme božićna radost. U toj spasenjskoj radosti i u ovom euharistijskom zajedništvu pozdravljam sve Vas, draga braćo i sestre, Vas draga braćo svećenici: mons. Ivana Ćurića, našeg generalnog vikara; članove Prvostolnoga kaptola, odgojitelje, profesore, umirovljene svećenike, katedralnog župnika i kapelana, sve vas poštovane časne sestre redovnice i našeg gradonačelnika gospodina Zorana Vinkovića s njegovim suradnicima.

Božićna radost i mir neka zahvati i sve vas koji ste s nama u ovoj božićnoj polnoćki povezani i posredstvom Hrvatske Televizije.

Svi smo slabi i grešni ljudi. No, raskajani i radosni slavimo rođendan Isusa Krista, koji je utjelovljeno lice Očeva milosrđa. Prepustimo se njegovoj spasenjskoj ljubavi te božićnoj radosti i pjesmi.

Homilija:

Draga braćo i sestre, draga braćo svećenici, poštovane časne sestre redovnice! Zapovijed cara Augusta o poreznome registriranju svih građana Rimskoga carstva i tada poznatoga svijeta odvelo je Josipa, zajedno s njegovom ženom Marijom, u Betlehem, u grad Davidov, i tako je poslužilo ispunjenju obećanja proroka Miheja po kojemu će se u tom gradu roditi Izraelov Pastir i Spasitelj svijeta. I ne znajući, car pridonosi ispunjenju Božjih obećanja: povijest rimskoga carstva i povijest spasenja međusobno se prožimaju. Ljudska povijest postaje poviješću spasenja. Božja povijest izabranja, koja je do tada bila ograničena samo na Izrael, sada ulazi u širinu ljudske povijesti i Bog se očituje kao njezin Spasitelj i upravitelj.

Novost pedagogije božićnog otajstva. „I dok su bili ondje u Betlehemu, Mariji se navršilo vrijeme da rodi.“ Najveći događaj za čovječanstvo, a izrečen na najjednostavniji način. „I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jaslje jer za njih nije bilo mjesta u svratištu“ (Lk 2,6s). Već ta činjenica na početku Isusova života (da za njih nije bilo mjesta u svratištu te da se Sin Božji rodio u staji izvan naselja) ukazuje na preokret vrednota koji je prisutan u Isusovu životu i u njegovoj poruci. Siromašan nas uči da se sreća ne krije u visokom životnom standardu, niti se nalazi u izobilju materijalnih dobara. Ponizuje se i spušta na našu zemnu razinu kako bismo mu se lakše približili, kako bismo doživjeli iskustvo njegove ljubavi, kako bi se naša sloboda otvorila njegovoj malenosti i poniznosti. Pokazuje nam da je istinski velik i moćan onaj tko zna biti skroman, malen i ponizan.

Stoga postati kršćaninom, draga braćo i sestre, znači dopustiti Bogu da nas izvede iz onoga što je u modi, što je privlačno, iz prizemnog načina promišljanja i vrednovanja stvarnosti oko sebe, iz onoga što imponira našim ljudskim mjerilima. To znači imati hrabrost otklona od uobičajenog javnog mnijenja, imati hrabrost biti Kristov te plivati kad je potrebno i protiv struje oko sebe.

Objava Božje milosrdne ljubavi. Utjelovljenje Sina Božjega, njegovo rođenje i poistovjećenje s čovjekom govori svakome od nas da smo ljubljena djeca Božja, da smo njegovi sinovi i kćeri koje on ljubi, da je on sama nježnost i milosrđe te da je njegovo milosrđe uvijek veće od naših grijeha, da nitko i ništa ne može postaviti granice njegovoj milosrdnoj ljubavi koja nam uvijek prašta, koja nas ljubi, miluje i nosi. Kako je lijep naš hrvatski zaziv: Gospodine, pomiluj nas! U hebrejskom izvorniku milosrđe *rahamim* je riječ korijenski srodna s majčinom utrobom. Bog

nas, dakle, ljubi i miluje srcem majke. Božje milosrđe je kao maternica koja ovija, nosi i štiti nas, njegovu djecu. On za nas osjeća i reagira utrobom majke. I biti milosrdan prema drugome, dakle, znači misliti na drugoga, osjećati za njega i reagirati u odnosu prema njemu utrobom majke, koja nikad ne osuđuje i koja uvijek pronalazi olakotne okolnosti za grijehe i slabosti svoje djece, koja proživljava trpljenje i bol svoga djeteta te ne odustaje dok ga ne izbavi i spasi od zla.

Rođenje Sina Božjega izvan grada, na rubu društva, njegovo poistovjećivanje posebno s onima s margina svjedoči nam da smo od Boga ljubljani zauvijek i bezuvjetno, te da materijalna dobra i novac, kolikogod da nam su nam potrebni, ipak ne mogu utažiti našu ljudsku glad i žeđ za istinskom srećom i ispunjenjem vlastitoga bića; štoviše da je pogubna zamka misliti da naš život ovisi samo o materijalnim dobrima i novcu te da ništa drugo osim novca i kapitala nema vrijednost niti važnost za afirmaciju ljudskog dostojanstva.

Štoviše, svjedoci smo da glad za novcem, kapitalom i vlašću, za moću i društvenim prestižem rađaju ratovima i korupcijom. Hrvatska je izašla iz rata, ali se i ona suočava s korupcijom kao svojom - kako to kaže papa Franjo – gnojnom ranom, koja vapi u nebo, jer potkopava same temelje osobnoga i društvenoga života te zastire naš pogled u budućnost. Svojom ohološću i pohlepom, korupcija bezobzirno gazi i uništava one najranjivije i najsiromašnije slojeve te sve nas građane uvodi u različite okove ropstva.

Odgovor na božićnu poruku. U svjetlu božićnog otajstva što ga slavimo možemo reći da se Božja veličina i snaga ne očituje u velikim zvijezdama i galaksijama, širenjem svemira u nezamislive daljine, u velikim i moćnim sustavima, nego da se Božja snaga, ljubav i domišljatost bolje otkrivaju i spoznaju u detaljima, u odnosima među najsitnijim dijelovima cjeline, koji imaju odlučujuću ulogu u funkcioniranju kozmičkog „svereda“, svakoga sustava i ljudskoga društva.

Istodobno, u tom božićnom svjetlu postaje sve jasnije i shvatljivije da na svijetu nemaju budućnost oni koji imaju silno bogatstvo i krupno naoružanje. Ono što se danas drži bogatstvom uskoro će biti prevladano, a odnosi će se u svijetu naglo mijenjati.

Budućnost će imati onaj koji bude razborito podizao potomstvo te ga cjelovito izobražavao i odgajao. Bog nam je u Betlehemu pokazao što je najvrjednije: Oko

Djeteta se okupilo i nebo i zemlja, zvijezde i anđeli, mudraci i pastiri, stoka i priroda. Od Betlehenskog Djeteta se očekuje preporod svijeta koji će pogodovati tomu da se spozna što je glavno, a što sporedno; što je bitno, a što tek prigodno; što je uvjet, a što posljedica; što je temeljno i trajno, a što tek slučajno; što je korjenito, a što površno; što je nužno i potrebno, a što tek zamamno i zabavno.

Tko želi upropastiti jedan narod, taj ga želi ostaviti bez potomstva. To su znali Egipćani pa su Izraelcima ubijali mušku djecu, a to je znao i Herod pa se malog Isusa htio što prije riješiti da ne bi narastao, ojačao i zasmetao.

O Božiću, u Betlehemu je riječ o čovjeku, o njegovu rođenju, o početku novoga svijeta, o objavi zaboravljenih vrijednosti. Dakle, riječ je o staroj istini koja ponovno postaje sasvim novom: Od svih stvorenja na nebu i na zemlji čovjek je Bogu najmiliji. Među svim blagom, Bogu je najvredniji čovjek! I Bog je došao i utjelovio se da u našoj noći ponovno objelodani istinu, koja je nekada bila razumljiva sama po sebi, a u naše dane opet postaje takvom u svjetlu božićnog otajstva.

Božićno otajstvo, draga braćo i sestre, tako u sebi nosi snažnu antropološku i humanističku poruku o svetosti i nepovredivosti ljudskog života kao Božjeg dara, o dostojanstvu majčinstva i očinstva, o vrijednosti bračne ljubavi muža i žene te važnosti obiteljskog zajedništva roditelja i djece.

Svima vama, draga braćo i sestre, draga braćo svećenici i poštovane časne sestre, okupljenima ovdje u našoj dragoj i gizdavoj Strossmayerovoj katedrali; svima vama dragi vjernici i žitelji naše Đakovačko-osječke nadbiskupije, crkvene pokrajine i domovine, svima koji ste u zajedništvu s nama uz svoje male ekrane, osobito vama dragi bolesnici i vama koji ste i ove noći na svojim radnim mjestima uključujući i vas djelatnike Hrvatske televizije koji ste u službi ovoga prijenosa, svim nositeljima javnih službi i dionicima skrbi za opće dobro naše zemlje i hrvatskog naroda želim da ovih božićnih dana uistinu iskusimo otajstvo Božje milosrdne ljubavi, te da njome dodirnuti i sami postanemo ljudi milosrđa, čije se riječi i postupci hrabro suočavaju sa svakim zadahom grijeha i zla u vlastitim redovima, kako bismo svi mogli biti glasnici, graditelji i nositelji mira, ljubavi, dobrote, praštanja, pomirenja i sklada u svojim obiteljima te u svim porama i na svim područjima zajedničkog života. Neka Vam je svima sretan i blagoslovljen Božić! Amen.